๑๐๓๐ น. กมนัฐฐิ

วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๔๗๙

คุณประสิทธิ์ที่รัก

หม่อมฉันไม่ได้ส่งข่าวถึงคุณ เพราะโรงเรียนปิดเทอมนานนี้ ฉันขึ้นไปอยู่บ้าน (อุทัย) เพิ่งจะกลับกรุงเทพฯ เมื่อเปิดโรงเรียน และได้ยินได้ทราบข่าวหมายถึงคุณร่วมมากับที่ขึ้น คุณที่รัก ฉันตามเคยมีความว่าจะหาเรื่องให้เปลืองๆ ทำเสียอีกคนได้ ฉันมีแต่หัวใจอันยังคงรักพร้อมด้วยความคิดถึงเท่านั้นมาเสียอีก

การขึ้นไปอุทัยได้พบกับที่ชุนที่ชายคนเล็กซึ่งเป็นหัวหน้าโรงไฟฟ้าอยู่ที่อุทัย ฉันได้ดูยกับที่ชุนเสมอ ทั้งความหลังถึงออกตัวถึงคุณกับคุณเลยสนุกขึ้น ส่วนสหายอื่นๆ ก็ค่อยได้พบปะ ทบทวนอยู่ก็เคยจะคุณบ้างเท่านั้น คุณมาทำนองทนๆ ทนกันดีขึ้นหนึ่ง ถึงคุณเล็กด้วยแล้วท่านนักหนาไม่พบปะทั้งนี้ก็ด้วยต่างมีอาชีพของตน ต้องแยกตัวกันไปไกลๆ.

หลังจากนี้ต้องขอโทษที่จ.ม. ของฉันคะนั้นที่ออกจะสั้นเสียดาย ขอคุณอย่าโทษฉันที่ยังเกี่ยวหรือเกี่ยวกันในการที่จดหมายถึงคุณความจริง ฉันอยากที่จะคบกับคุณทนๆ เสมอ แต่ไม่ทราบว่าจะคบเรื่องให้ดีที่สุดๆ ถึงได้ยกตัวการคบความนี้ไว้แต่เพียงเท่านี้ก่อน เมื่อมีวันคบกัน

วันที่ _____ พุทธศักราช _____

ดวงจะมีสิ่งสุข ๆ สิ่งจะดูให้ดีหรือ

รักและคิดถึงอบอุ่นมากจริง

ดวงใจที่เราอ่านหาง

ม.ล. ขอคุณเลขด้วยนะครับ ผมคิดถึงมาก กลับมาไม่อยู่อุตส่าห์ทนคุณเหมือน ๆ ม่นคิดถึงเสมอเหมือนกัน คุณเหมือนโดย ล.ม. ถึงคุณเลขผมเชื่อว่า คุณเลขต้องหวังแน่ ๆ.

ดวงใจ